

Berlini szakmai gyakorlat 2012

Élménybeszámoló

Reichstag - Parlament

Harmadéves kertészmérnök hallgató vagyok a Corvinus Egyetem Kertészettudományi karán. Ebben a beszámolóban elmesélem miként is jött az ötlet, a lehetőség, hogy a szakmai gyakorlatomat Berlinben töltssem és milyen tapasztalatokat szereztem ezzel kapcsolatban.

Az Erasmus nyújtotta lehetőségekhez való hozzáállásom kezdetben

Mint egyetemi hallgató, tisztában voltam az Erasmus, mint lehetőség létezésével, aminek segítségével az ember külföldön tanulhat, vagy eltölthet egy szakmai gyakorlatot úgy, hogy ehhez pénzügyi támogatásban részesülhet. Sok jó dolgot hallottam róla, és persze jómagam is azt gondoltam,

hogy külföldön tanulni, esetleg gyakorlatot szerezni csupa előnnyel járhat. Az ember kimehet egy teljesen más országba, ahol nem csak egy-két hetet tölt el, hanem hónapokat, így aztán sokkal több tapasztalatot, élményt és rálátást kaphat egy másik kultúráról, mint mondjuk egy nyaralás alkalmával. Az a gondolat is vonzott, hogy végre anyanyelvi környezetben fejleszthetném tovább, a már elsajátított idegen nyelvtudásomat (esetemben a német nyelvet), illetve frissíthetném is fel, hiszen az érettségi óta nem nagyon foglalkoztam vele és sokat felejtettem belőle. Valójában sosem hallottam olyan negatív véleményt az Erasmussal kapcsolatban, ami kedvemmet vehette volna a lehetőség kihasználásáról. A hátráltató gondolatok, amik miatt sokat tépelődtem, tipikusan a következők voltak: Tegyük fel, hogy sikerül kijutnom, megkapom az ösztöndíjat (amit persze kétek, mert biztosan csak színötös embereknek van esélyük, én pedig nem vagyok az), mi lesz velem kint, ahol egy teljesen más nyelven, tök egyedül kell boldogulnom. Természetesen csak a német nyelvet beszélő országok ötlöttek fel bennem, mint például Németország, Ausztria. Hiszen ebből a nyelvből már van nyelvvizsgám, és volt olyan idő, amikor egész jól elboldogultam vele. Viszont élőben, valódi helyzetekben, tanórán kívül biztosan nehezebb (ahogy másoktól is hallottam), teljesen más, mert nem olyan egyszerű, ahogyan elsőre gondolná az ember. A különböző akcentussal beszélő emberek, meg persze a nyelvtan szóban való alkalmazása már nem tűnik oly könnyűnek, mint mikor tanulja az ember. A lényeg, hogy féltem kimenni és úgy éreztem, hogy nagyon elveszettnek érezném magam egyedül, egy ismeretlen helyen. Így aztán komolyabban nem is foglalkoztam a gondolattal, hogy kimegyek külföldi gyakorlatra, esetleg tanulmányi útra.

A szakmai gyakorlatra való készülődés

Egyetemi éveim negyedik félévében jártam. Már felmerültek a gondolatok, hogy a következő szemeszterben mindenkinek választania kell a szakmai gyakorlatát illetően. Jöttek e-mailek is, hogy akik szeretnének, azok meddig tudnak Erasmussal külföldi gyakorlatra pályázni, jelentkezni. Gondoltam is rá, ahogy már fentebb írtam, de nem tűnt valószínűnek számomra, hogy megpróbálkozom vele. Inkább maradok itthon, hiszen sok hely van, ahová el lehet menni, és biztos remek gyakorlatokat lehet lebonyolítani. És ami a legjobb, anyanyelvemen teljesíthetőek, tökéletes biztonságban (már ami a kommunikációt illeti).

Egyik nap, valamelyik elméleti óránk után vagy előtt (már nem emlékszem pontosan), bejött a Kertészeti Kar Pfauneninsel - Pávasziget erasmusos ügyeit vezető kari koordinátor, Végváriné dr.

Kothencz Zsuzsa. Pár szóban beszélt a még fennálló szakmai gyakorlatos lehetőségekről, azok előnyeiről és kért minket, hogy a pályázat leadásának határidejéig, aki szeretne, az még időben fogjon neki és adja le a szükséges iratokat, illetve jelentkezési szándékát. Bízgatásként említette azt is, hogy a pályázók többsége sikerrel szokott járni, és megkapja az Erasmus támogatást, hogy kimehessen külföldre.

Ezután, a számomra lelkesítő tájékoztató után újra felszínre tört bennem az érzés, hogy igen, én mégiscsak megpróbálkoznék ezzel. Hiszen úgy szeretem a kalandregényeket, meg a külföld is vonz. Korábbi félelmeim egy rövid időre eltűntek és átvette helyét az izgalmakkal, kihívásokkal, új környezettel hívogató jövő képe. Egyik kedves barátnőmmel, akit szintén foglalkoztatott az erasmusos gyakorlat ötlete, megvitattuk a dolgot. Felsorakoztattunk előnyöket, hátrányokat s végül úgy döntöttünk, megpróbáljuk. Hiszen ketten mégiscsak jobb lenne menni, mint egyedül, így már nem is tűnik annyira ijesztőnek, meg persze a kalandregényekben is mindig (na jó, általában) van egy vagy több útitárs.

Az Erasmusra való jelentkezés határideje igen közel volt, de végül sikerült mindent elintézni a kijelölt dátumig. A jelentkezési űrlap kitöltésén túl írnom kellett magyarul és németül (mivel ezen a nyelven szerettem volna teljesíteni a gyakorlatomat) egy-egy Europass önéletrajzot, szintén ezen a két nyelven egy-egy Europass Nyelvi útlevelet. Ez utóbbiban ki kellett töltenem, hogy milyen szinten beszélem és értem az általam választott idegen nyelvet. Ehhez egy táblázat segítséget nyújtott, így könnyen be tudtam magam sorolni a kért kategóriákba. Ezekon kívül két motivációs levélre is szükség volt, németül és magyarul, valamint igazolványképet is be kellett szereznem a jelentkezési laphoz. Ezek leadása után már csak várnom kellett, hogy visszajelzést kapjak. Nem sokkal később jött az üzenet, hogy mikorra tűzték ki a szóbeli beszélgetés időpontját, amivel megbizonyosodhatnak róla, hogy megfelelő-e a nyelvtudásom a kiutazáshoz. Természetesen izgultam a megmérettetés előtt. Átnéztem pár nyelvtani részt németből és megnéztem egy-két filmet is, hogy felkészüljek. Persze nem

Németország, Kertészmérnök Bsc.

éreztem magam kellőképpen visszarázódva a nyelvbe, de a beszélgetésen kedvesek voltak a „vizsgáztatók” és pár hét múlva megkaptam a visszajelzést, barátnómmal együtt, hogy átmentünk a szóbelin, esélyesek vagyunk az Erasmus elnyerésére, csak szerezzünk egy gyakorlati helyet.

A hely keresésével eltelt egy kis idő. Ez a része a szervezésnek már az ötödik félévemben folytatódott tovább, vagyis abban a szemeszterben, amikor már mindenkinek meg kellett találnia a gyakorlati helyét, aki a rákövetkező félévben szeretne volna teljesíteni a gyakorlatát. Barátnómmal felkerestük egyik tanszékünk vezetőjét (akihez a szakosodás tekintetében tartoztunk), ő tudott nekünk ebben a kérdésben nagy segítséget nyújtani. Egyik lehetséges hely, amelyet ő ajánlott nekünk, Berlinben volt, a Humboldt Egyetem egyik tanszékénél. Mivel nagyon megtetszett az ötlet, hogy Berlinben tölthetnénk a gyakorlatunkat, és mivel a tanár is sok jó dolgot mesélt a helyről, megkaptuk a kinti tanszék vezetőjének az elérhetőségeit és már csak az volt hátra, hogy felvegyük vele a kapcsolatot. E-maileken keresztül (természetesen németül) nagy örömünkre megkaptuk a lehetőséget, hogy náluk tölthessük a szakmai gyakorlatunkat, s már csak a papírmunkák voltak hátra. Amíg el nem jutott a szervezés erre a fázisára, hogy immár az aláírásom hiányzott csak pár dokumentumról, el sem akartam hinni, hogy valóban kimehetek. Szerződést kellett kitöltenem a Corvinus Egyetem, valamint a Humboldt Egyetem részéről is, s miután ezek megvoltak, jöhetett az Erasmusos szerződés. A külföldre küldött és fogadott, postai úton cserélődő szerződésekhez idő kellett, de sikerült ebben az esetben is a határidőig mindent elintézni. A kiutazáshoz szükség volt betegbiztosításra is, ehhez ki kellett váltanom az Európai egészségbiztosítási kártyát, balesetbiztosításra is szükségem volt, és kinti munkahelyem kérésére (mivel a gyakorlatot laboratóriumban terveztem végezni) felelősségbiztosítást is kellett kötnöm. Ehhez a kintiek segítettek, mivel itthon nem találtam erre a célra megfelelő biztosítást, így ezt egy németországi cégnél kötöttem meg végül. Szerencsére a lakhely keresésében is könnyített helyzetünk volt, mivel abban is segítséget kaptunk és egy egyetemi városban (Studentendorf-ban) sikerült nekünk szállást szereznünk. A vonatjegy megvétele után már minden készen állt a berlini gyakorlat megkezdéséhez.

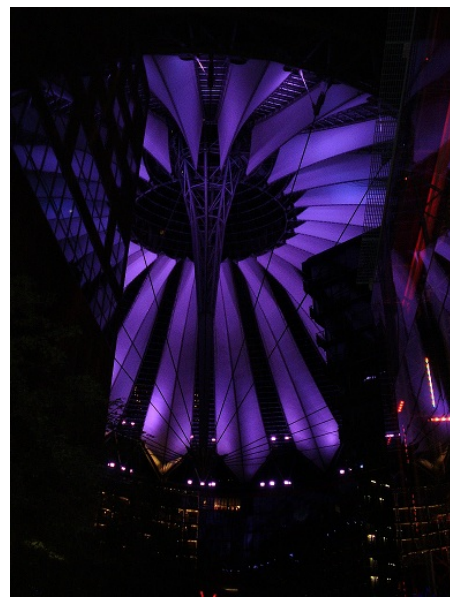

Berliner Dom

A gyakorlattal és a kinti étellel kapcsolatos tapasztalatok

A vonatút Budapestről Berlinbe hosszú volt. Éjszakai vonattal mentünk és kicsivel több, mint 14 órát vett igénybe az út. Azért nem a repülővel való utazásnál tettük le a voksunkat, mert úgy gondoltuk, hogy a nagy bőröndök miatt (hiszen 16 hetes kinti tartózkodásra kellett felszerelkeznünk) egyszerűbb lesz vonattal utazni, mert ott nem kell plusz költségekkel számolni a csomagok miatt. Azt persze nem tudtuk, hogyan is néznek ki az ilyen hálófülkés kabinok (mivel az éjszakai vonatoknál kényelmes ilyenben utazni), s a felszállást követően ijedten vettük észre mennyire kevés hely áll rendelkezésére a csomagoknak. Nagy nehezen sikerült elférnünk a négy személyes fülkében, és habár a lábamnál a kisebb bőröndjeimmel együtt tudtam csak megtenni az utat, túl lehetett élni.

Berlinben kedves emberekkel töltöttem a gyakorlatomat. Kezdetben kicsit nehezen ment a kommunikáció, de pár hét alatt belejöttem a nyelvbe. Segített persze az is, hogy a munkahelyen megkaptuk az egyik napot szabadnapnak, ami alatt nyelvtanfolyamon vehettünk részt. A tanfolyamot a Humboldt egyetem keretein belül kedvezményesen tudtuk igénybevenni. Mivel a gyakorlat helye az egyetemhez kötődött, így a gyakorlat megkezdését megelőzően be kellett iratkoznunk az egyetemre. Ehhez igazolás is kellett, hogy Berlinben van lakhelyünk, amit a kint Büroamt-nak nevezett hivatalban tudunk igényelni. Az ilyen meglepetésszerű helyzetek (mint, hogy németül kellett ezeket az ügyeket lebonyolítani, s nem is tudtuk, hogy szükségünk lesz ilyenek elintézésére) kezelésében megnyugtató volt, hogy ketten mentünk. Az egész gyakorlatot jó volt végigcsinálni valaki mással együtt, hiszen a tudat is megnyugtató volt, hogy nem vagyok egyedül és ketten ügyesebben tudunk boldogulni a különböző szituációkban. Tudom, hogy azt mondják legjobb egyedül menni ilyen jellegű gyakorlatra, mert akkor lehet igazán megtanulni az önállóságot, de nekem így is egész jól sikerült és egy jó baráttal azért valljuk be mégiscsak jobb.

Sony Center

A kinti életet meglepő módon hamar meg lehet szokni. Könnyen találtunk olcsóbb vásárlási lehetőségeket, ilyenek voltak az Aldi, a Lidl és a Penny market. A német Edeka drágább ugyan az előzőeknél, de nagyon változatos a felhozatala a különböző élelmiszerek terén. Az Erasmus által nyújtott ösztöndíjhoz kellett ugyan egy kis plusz önálló fedezet is, de ez nem volt olyan magas, mint azt hittem. A berlini élet nem olcsó, de ki lehet jönni a pénzből. A költségek persze főként a havonta jelentkező lakbérből és az élelmiszerekből álltak. Jobban megérte, ha magunknak főztünk, de a napi munka mellett erre nem mindig volt időnk, így a kész ételek vásárlása többször megfelelőbb volt. A közlekedéshez nem kellett minden hónapban bérletet venni, mivel beiratkozáskor meg kellett vásárolnunk egy olyan bérletszerűséget, amivel az egész szemeszter ideje alatt használhattuk a tömegközlekedést. Ez nem volt olcsó, de az összeg egy részét a kinti egyetem visszafizette, mint üdvözlőpénzt a félévhez. Így a

Németország, Kertészmérnök Bsc.

városnézésnek sem volt akadálya. A berliniek kedvesek, nem egyszer volt, hogy a helyes irányon a kezünkben térképpel töprengve odajöttek hozzánk és útbaigazítottak.

Összefoglalva

Az egész Erasmus szakmai gyakorlatommal kapcsolatban csak jót mondhatok. Nyelvi szinten sokat fejlődtem, valóban jót tesz anyanyelvi környezetben tanulni nyelvet. Komolyan felejthetetlen élmény kint dolgozni, és élni három és fél hónapon keresztül. Az ember felfrissülve, élményekkel, és új energiával telve tér haza. És ott van az érzés is, hogy megcsináltam, pedig hogy tartottam tőle kezdetben. Adódtak persze olyan helyzetek, amikhez kellett az alkalmazkodóképesség. Ilyen volt, hogy kint létem alatt többször is költöznünk kellett. Egyszer ágyi poloskás szobával kellett megküzdenünk, máskor kisebb torokgyulladás tört rá az emberre. A végére igazi túlélőnek érzi magát az ember. Mindezekkel együtt tényleg megéri kimenni külföldre, mert sok jó tapasztalatot szerezhetünk vele, és hazatérve más szemmel nézhetjük a korábban mindennapi, megszokott dolgokat.

